

Predmet: Skočić (opt. Sima Bogdanović i drugi)

Viši sud u Beogradu

Odeljenje za ratne zločine

Broj predmeta: K-Po2. 42/10

Glavni pretres 12.02.2013.

Izveštaj: adv. Marina Kljaić, punomoćnik oštećenog Zije Ribića

Završna reč punomoćnice oštećenog Zije Ribića

U završnoj reči, punomoćnica oštećenog Zije Ribića je navela da se pridružuje završnoj reči tužioca, da optužnicu smatra dokazanom u odnosu na sve optužene i po svim tačkama optužnice, iz istih razloga koje je obrazložio tužilac. Ukazala je na težinu i trajnost nastalih posledica, surovost koju su ispoljili optuženi, jer su ubili sve pripadnike jedne nacionalne zajednice - Rome koje su zatekli u Skočiću, među kojima je bilo i sedmoro dece, najmlađe od samo dve godine. Takođe je ukazala i na ponašanje optuženih u odnosu na zaštićene svedokinje „Alfa“, „Beta“ i „Gama“ tokom njihovog svedočenja, koji su ih vređali i nazivali pogrđnim imenima, navodeći da time pokazuju svoj odnos prema izvršenom delu i žrtvama, što sve ukupno ukazuje na nužnost izricanja maksimalnih kazni.

Završna reč branioca optuženog Damira Bogdanovića

U završnoj reči, branilac optuženog Damira Bogdanovića naveo je da u ponašanju njegovog branjenika nema elemenata krivičnog dela za koje se tereti. Njegov branjenik nije nečovečno postupao prema oštećenju, odnosno zaštićenoj svedokinji „Alfi“, koja ga jedina tereti, a čiji iskaz smatra neistinitim i tendencioznim. Ovakvu tvrdnju potvrđuju svojim iskazima i zaštićene svedokinje „Beta“ i „Gama“ koje su navele da ih je optuženi Damir, dok su se nalazili u mestu Drnjača, zaštitio, jer su pripadnici jedinice imali nameru da ih ubiju. U jedinicu *Simini četnici* optuženi je došao nakon ranjavanja svog oca, pok. Sime Bogdanovića, i ostao u njoj samo zbog Munevere, koja mu je kasnije postala supruga. Predlaže da sud u odnosu na njegovog branjenika donese oslobađajuću presudu.

Završna reč branioca optuženog Zorana Stojanovića

Branilac optuženog Zorana Stojanovića je u završnoj reči istakao da je izmenjena optužnica zasnovana na činjenicama koje tokom postupka nisu dokazane. Kao primer navodi da je u optužnici navedeno da je, nakon streljanja Roma na mestu zvanom „Hamzići“, u jamu gde su se nalazila njihova tela bačena bomba, iako ta činjenica ničim nije dokazana. Oštećeni Zijo Ribić, koji je jedini preživeo streljanje, u svojim iskazima nikada nije naveo da je tom prilikom čuo eksploziju. Ističe da njen branjenik nije učestvovao u događanjima u selu Skočić, jer je u to vreme, po naređenju pok. Sime Bogdanovića, obilazio okolne voćnjake radi provere da se u njima ne nalaze pripanici muslimanskih oružanih formacija. Ostalim članovima jedinice priključio se tek kada su se svi Romi iz Skočića već nalazili u kamionu. Dolaskom do sela Malešić, optuženi Stojanović je izašao iz kamiona jer se zbog pijanstva osećao loše. Negira da je njen branjenik bio saizvršilac u događanjima u Skočiću i na mestu zvanom „Hamzići“, jer nije znao šta u Skočiću rade ostali pripadnici njegove jedinice, niti gde su, i iz kog razloga odvezli Rome, nakon što je on u Malešiću izašao iz kamiona, pa se iz tog razloga nije ni mogao saglasiti

sa radnjama koje su oni preduzimali i prihvatiti ih kao svoje. Odbranu optuženog Stojanovića u ovom delu potvrđuje svojim iskazom i oštećeni Zijo Ribić, jer ne navodi da je tokom događaja u selu Skočić, među pripadnicima jedinice video i optuženog. Branilac takođe negira da je njen branjenik silovao bilo koju od zaštićenih svedokinja, ističući da je svedokinju „Gama“ zaštitio, i da mu je jedina briga bila kako da ih oboje izvede iz Bosne. Iskaze zaštićenih svedokinja koje terete optuženog Stojanovića smatra nepouzdanim, jer sud nije proveravao istinitost njihovih navoda. Navodi da je iskaz zaštićene svedokinje „Alfa“ neprihvatljiv, jer je ista tokom svedočenja nastojala da zaštiti svog supruga koji je, kao pripadnik jedinice *Simini četnici*, bio učesnik svih ovih događaja. Zbog toga je često menjala svoj iskaz, i neosnovano teretila optužene. Branilac ukazuje da se detaljnom analizom iskaza zaštićene svedokinje „Alfa“ zaključuje da ona uopšte nije bila u Skočiću u dvorištu Hamdijine kuće tokom svih kritičnih događanja, već da se samonicijativno pridružila ostalim Romima kada su se već nalazili u kamionu, a da tužilac zasniva optužnicu na njenom iskazu o tim događanjima. U vreme događanja u Skočiću i Malešiću, njen branjenik je bio alkoholičar, što je potvrđeno i veštačenjem, tokom kojeg je veštak zaključio da je optuženi Stojanović u to vreme bio smanjeno uračunljiv, ali ne i bitno. Takav nalaz ocenjuje kao nedovoljno razjašnjen, iz kog razloga je odbrana predlagala novo, sheobuhvatno veštačenje njenog branjenika, koje bi dokazalo da on nije bio u mogućnosti da donosi odluke o učestvovanju u radnjama, pa iz tog razloga predlaže da se njen branjenik oslobodi krivične odgovornosti.

Završna reč branioca optuženog Tomislava Gavrića

Branilac optuženog Tomislava Gavrića osporava činjenične navode i pravnu kvalifikaciju optužnice. Smatra da je ista, u odnosu na njegovog branjenika, zasnovana isključivo na iskazima zaštićenih svedokinja „Alfe“ i „Bete“, koji su neiskreni i neistiniti. Zaštićena svedokinja „Alfa“ namerno tereti optuženog Gavrića, dok je zaštićena svedokinja „Beta“ u zabludi po pitanju ličnosti. Obzirom na navedene manjkavosti takvih iskaza, smatra da se na istim ne može zasnivati osuđujuća presuda pa predlaže da se njegov branjenik oslobodi od krivične odgovornosti.

Završna reč branioca optuženog Đorđa Ševića

Branilac optuženog Đorđa Ševića smatra da iz izvedenih dokaza ne proizlazi da je njegov branjenik izvršio krivično delo za koje se tereti. Ni jednim dokazom nije potvrđeno da je optuženi Šević bio u Skočiću, već se njegova krivica zasniva isključivo na pretpostavkama tužioca. Stoga predlaže da sud u odnosu na njegovog branjenika donese oslobađajuću presudu.

Završna reč branioca optuženog Zorana Alića

Branilac optuženog Zorana Alića smatra da tokom postupka nije dokazano da je optuženi izvršio krivično delo za koje se tereti. Napominje da je on u vreme izvršenja dela bio maloletan i bez obrazovanja, pa stoga nije bio u stanju da u jedinici obavlja zadatke, izuzev nekih minornih. Ovakav zaključak potvrdio je i optuženi Zoran Stojanović, koji je, govoreći o optuženom Aliću naveo da isti nije hteo da ide ni na stražu jer se bojava. Zaštićene svedokinje „Alfa“ i „Beta“ koje u svojim iskazima terete optuženog Alića, često su menjale svoje iskaze, što ukazuje da one ne govore istinu, pa se na njihovim iskazima ne može zasnivati osuđujuća presuda. Branilac predlaže da se njen branjenik oslobodi od krivične odgovornosti.

Završna reč branioca optuženog Zorana Đurđevića

Branilac optuženog Zorana Đurđevića očekuje da će sud u ovom postupku doneti presudu kojom će biti zadovoljena pravda i oslobođeni neosnovano optuženi. Ukazuje da se iskaz zaštićene svedokinje „Alfa“, koja jedina tereti njenog branjenika, ne može koristiti kao dokaz za postojanje njegove krivice, jer se svedokinja lažno predstavljala i lažno svedočila da bi zaštitila svog supruga koji je u vreme kritičnih događaja bio pripadnik jedinice *Simini četnici*. Svedokinja njenog branjenika naziva „Zoran iz Šapca“, ali nema dokaza koji bi nesumnjivo potvrdili da je ta osoba optuženi Zoran Đurđević, pa stoga predlaže da ga, u nedostatku dokaza, sud oslobodi od krivične odgovornosti.

Završna reč branioca optužene Dragane Đekić

U završnoj reči, branilac optužene Dragane Đekić je istakao da je njegova branjenica u vreme izvršenja dela bila maloletna, i da je imala nepunih sedamnaest godina. Oспорio je da su žrtve stradale u vreme kako je to u optužnici navedeno, jer se u zapisnicima o obdukciji navodi da su neke od žrtava bile toplo obučene, imale džempere i sakoe, a kritični događaj je bio u julu 1991. Nema dokaza da je optužena Dragana Đekić u vreme kritičnog događaja bila u Skočiću. Objašnjava da je oštećeni Zijo Ribić, prilikom svedočenja, navodeći da je u Skočiću video Draganu Đekić, u stvari video Dinu Karić, koju su pripadnici jedinice zvali „Dragana“. Zaštićenog svedoka „Gamu“ optužena je pretresla na drugoj lokaciji, po pravilima vojne službe. Navodi zaštićenih svedokinja, da je optužena prema njima postupala nečovečno, netačni su i tendenciozni, jer optužena po svom karakteru nije u stanju to da uradi. Stoga smatra da u njenom ponašanju nema elemenata krivičnog dela za koje se tereti i predlaže da je sud oslobodi krivične odgovornosti.

Fond za humanitarno pravo